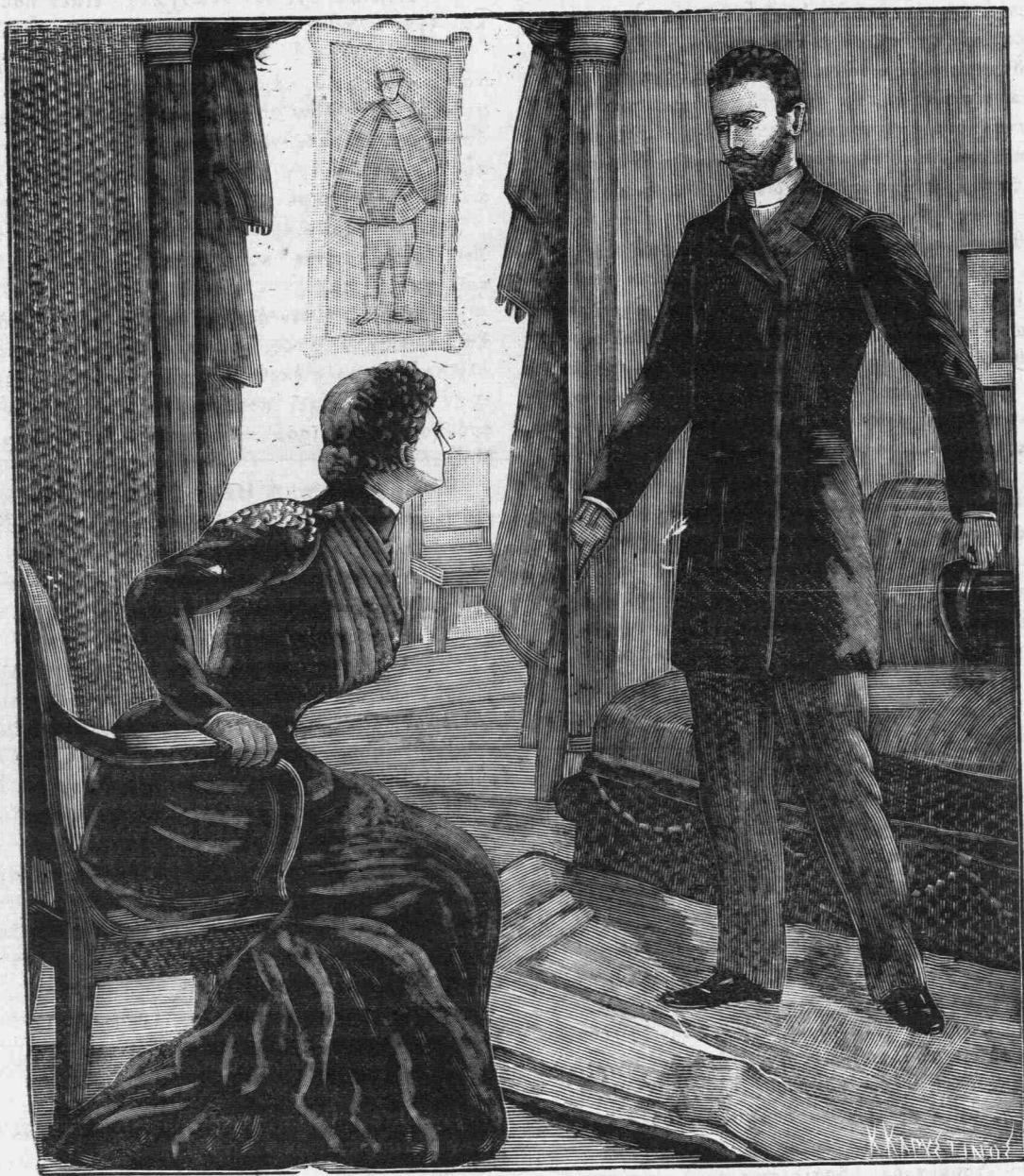

A. MATTHEY

Η ΒΡΑΣΙΛΙΑΝΗ

Ἡ Βάλδα, ἐκτείνουσα τὸν τράχηλον, ἔσχευεν ἐγγύτερον τὸ θρόνον αὐτῆς. (σελ. 442).

Ὁ Λουκιανός, εἰδοποιηθεὶς ὑπὸ ὀρμεμφύτου, ἐδίσταζεν ἀκόμη. Ἄλλ' εἶδομεν ὅτι ἡραθίζετο εὐκόλως ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ δισταγμῶν· ἐπανελάβε λοιπὸν ἀποτόμως:

— Ποῦ θέλετε, κυρία, νὰ γείνη ἡ συνομιλία αὕτη;

— Εἰς τὸ δωμάτιόν μου, εἶπεν, εἰμεθα βέβαιοι ὅτι ἐκεῖ θὲν θὰ μᾶς πειράξουν.

— Καλῶς! ἀπήντησεν.

Καὶ προσήνεγκε τὸν βραχίονα εἰς τὴν κόμησσαν.

Πλησίον τοῦ δωματίου τῆς Βάλδας ὑπῆρχε λίαν μικρὰ αἴθουσα, ἡ μᾶλλον κοιτωνίσκος, χρησιμεύων ὡς διόδος μεταξὺ τοῦ δωματίου καὶ τῆς κοινῆς τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Δὲ Σερζὺ καὶ τῆς Λουκίας αἰθούσης. Τὸ μικρὸν τοῦτο διαμέρισμα, ὑφ' ἐνὸς καὶ μόνου φωτιζόμενον παραθύρου,

εἶχεν ὡς ἐπιπλα ἀνακλιντήρα διὰ δύο ἀνθρώπους, τεθειμένον ἀπέναντι τοῦ παραθύρου, μικρὸν τραπέζιον καὶ δύο καθέδρας. Ἦτο ἀδύνατον νὰ τεθῶσιν ἐκεῖ τρεῖς ἢ τέσσαρες.

Εἰς τὴν μικρὰν ταύτην αἴθουσαν ᾠδήγησεν ἡ Βάλδα τὸν Λουκιανόν.

Οὐδεὶς ἐγγινώριζε νὰ εἴπῃ ἂν αὐτὴ ὑπελόγισεν ὅτι, διὰ τὴν δυσχερῆ συνομιλίαν, ἣν ἐμελλον νὰ συνδέσωσιν, ὁ ἐξημμένος νεανίας θὰ εὕρισκετο ἐστενοχωρημένος καὶ βαρέως δυσχεραίνων ἐντὸς τῶν τριῶν τούτων τετραγωνικῶν μέτρων, δυνάμενος μὲν νὰ ἀνορθῶται, ἀλλ' οὐχὶ νὰ περιπατῇ, νὰ βηματίζῃ καὶ νὰ διασκεδάζῃ διὰ τῆς κινήσεως τὴν ἀνυπομονησίαν καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ. Τὰ νεῦρα αὐτοῦ